

De 'nog-lijn' van Margreet Visser

Op 11 juni 2016 is Margreet Visser na een ziekte van tweeënhalf jaar overleden. In die periode heeft ze de drie delen van haar *Geschiedenis van de Buiksloterham* kunnen voltooien. Ze schreef: *'Dit blog gaat over mensen, gebeurtenissen en foto's waarvan ik het verhaal NOG ken. Door erover te schrijven, hoop ik de NOG-lijn een beetje te verlengen.'*

Ze ontleende dat begrip aan Kees Fens die schreef: *' "Nog" is de laatste zeer smalle verbinding met het verleden. "Ik heb haar nog gekend" is er de meest traditionele uiting van. Zij leeft nog. Zolang ik en enkele anderen nog leven. De "zij" staat op de rand van een tweede dood en mogelijke vergetelheid. Zij is haar tijdgenoten bijna kwijt. Vreemdelingen zullen haar later uit de verte van het verleden moeten terughalen: de biografen en de geschiedschrijvers.'*

Met het in stand houden van dit blog, wil ik geïnteresseerden in contact brengen met wat Margreet NOG wist of door onderzoek te weten was gekomen.

Frits Prior

(Kees Fens, 'Een dodenmasker als enige persoonlijke kunstwerk'.

In: *De Volkskrant* van 19-12-1999)